

Glensgård (FP):

Det, der fik mig til at bede om den korte bemærkning, var hr. Camres himmelvendte øjne, da han sagde, at det var nødvendigt for os at opsuge likviditeten. Nu er hr. Camre jo ikke uddannet som læge, ja, han kan ikke engang optræde som heksedoktor. Det, der er problemet, er jo, at hvis regeringen ikke får sine penge ved hjælp af statsobligationer, er der ikke til lønninger. Derfor vil jeg spørge hr. Camre, om det ikke er sådan, at hvis vi nægter optagelse af de indenlandske statslån, er der heller ikke nogen likviditet, der skal opsuges. Men så er hr. Camres politiske målsætning naturligvis ikke gennemførlig, nemlig at den offentlige sektor skal udvides, og så må jeg indrømme, at vi har opnået min politiske målsætning. Problemerne opstår ved, at hr. Camre forsøger at gå rundt og bilde befolkningen ind, at dette her kun er et spørgsmål om opsugning af likviditet. Nej, det er et spørgsmål om, at man kan ikke gennemføre sin politiske målsætning om yderligere ansættelser i den offentlige sektor, om yderligere aktivitetsudvidelser, hvis man ikke får de pågældende statslån. Men man kan lige så godt gå ud og sige til befolkningen, at det, vi vil, er at gældssætte landet for at gennemføre en socialdemokratisk politik. Det ville være ærlig tale, men hvis hr. Camre sagde det, ville det være første gang, vi havde hørt det fra hans mund.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Hvis man nægter at optage indenlandske statslån, vil den samlede økonomiske politik, der er lagt frem fra regeringens side, ikke kunne gennemføres, og så vil der komme en drastisk stigning i ledigheden. Derfor er det en absolut nødvendighed, at denne politik gennemføres, og at den hænger sammen.

Så vil jeg gerne sige til hr. Gammelgaard, at når jeg ikke her talte om, hvad vi i øvrigt vil gøre ved underskuddet, er det, fordi vi havde den generelle økonomiske debat i torsdags. Vi skal ikke have en generaløkonomisk debat i dag om, hvad der skal gøres ved den ene eller anden del af den økonomiske politik; det er der andre lejligheder til. Dette er alene et spørgsmål om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at man ikke kan anvende udtrykket »statsbankerot« om den situation, at staten har en låntagning indenlands, for det danske samfund kan ikke gå bankerot over for sig selv. Det er og bliver en forvrøvet anvendelse af udtrykkene, og det er politisk demagogi at bruge et udtryk som statsbankerot; det hører ingen steder hjemme i denne sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Statsbankerot i denne henseende vil ganske enkelt sige, at staten ikke kan leve op til de forpligtelser, den har over for dem, der har ydet staten lån, altså købt statens obligationer, og det er denne situation, man meget let kan komme i, hvis denne enorme udspreddning af statsobligationer fortsætter. Det er det, en række økonomer har påpeget, men jeg forstår, at socialdemokratiet ikke vil tage denne tale alvorligt.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Begrebet statsbankerot hører hjemme i diskussionen omkring 1813, og det var en situation, hvor staten havde udstedt en meget stor mængde pengesedler uden tilstrækkelig produktionsmæssig dækning. Det, vi gør i den nuværende situation, er, at vi opsuger den pengemængde, som er sendt ud i samfundet, den likviditet, der er skabt i samfundet, igen. Derfor kan man overhovedet ikke sammenligne det med situationen, hvor man ikke havde disse virkemidler, i 1813.

Det danske samfund vil naturligvis i enhver situation være i stand til at indfri sine forpligtelser over for den danske befolkning. Det vil blive båret af den samlede værdi af vores produktion i det enkelte år, hvor disse forpligtelser vender tilbage til staten, at indfri papirerne.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Nej, her er ikke alene tale om, at man skal afdrage de lån, som man har optaget, der er jo også tale om, at der skal ydes renter; det glemmer den socialdemokratiske ordfører så fuldstændigt. Dette er en tikkende bombe under den danske økonomi, og det er noto-